

„Edinost“

Izšla dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izšla ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto glt. 21.—
Za samo večerno izdanje „ 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razumno.

Naročnina je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petita. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Posilana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnina, reklamacije in oglase sprejema uredništvo. Naročnina in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Bellgrad 18. (Pravda radi »atentata« in velezdaje.) Zaslisanje je dokončano. Državni pravdnik govori obtožnico ter zavrača tajitve obdolžencev s tem, da je Knežević baje iz lastne volje bil imenovan Nikolića, Kovačevića in Dimića kakor proizvođač. Poziv Pašića, naj odtegne narod vladi davke, je kaznjiv, ker bi zamoglo vsled tega v narodu zavreti ter se otežiti delovanje uradov. Vse je kazalo na to, da se hoče proizvođači ustaja. Obtožbe proti Pašiću in Taušanoviću ni pobil nihče. Poslednji je pisal revolucionarne brošure. Protidinastično delovanje Jurićevu jo obče znano.

Ako trdi Milenković, da se njegovo dopisovanje s Karagjorgjevićem tiče le zahtevanja denarja v ustanovitev nekega lista, nima ta trditev nobene pomena. Milenković bi naj zahteval denarja v ta namen od kralja, ne pa od pretendenta. Tudi obtožba proti Živkoviću ni omajana. Dokazano je, da je Živković pisal brošure proti Obrenovićem, njegovo sovraštvo do istih je pokazal o pogrebu Katićevem. Državni pravdnik opozarja na zvezo med Pavićevićem, Kneževićem in med Črnogoro. Naglašja, da je obtožba glede ostalih obtožencev neizpodbita ter zahteva, da se obsodijo po strogosti zakona in v solidarno povračilo pravnih stroškov.

Bellgrad 18. Ko je potihnil državni pravdnik, je govoril branitelj Knežević naglašja, da je njegov branjenec bil slepo orodje v rokah pravih krivcev. Sodišče ga naj ne obsodi v smrt, ampak v prisilno delo. Branitelj Nikolića pobija obtožbe proti istemu ter brani ob enem radikalno stranko, ki ni bila nikoli protidinastična. Absurdno da je, če se išče v Nikoliću proizvođačja atentatu na Milana. Ves komplot se je stekal v rokah Angjelića, ki se je obesil v zaporu ter dokazal s samomorom, da je edini pravi krivec.

Branitelji ostalih obtožencev pobijajo obdolžitve, zahtevajo oprostitev, in navajajo deloma olajševalne okolnosti.

Pariz 17. »Agence Havas« javlja: Danes v jutro so redarji aretirali dve osebi, ki sta po noči poskušali preskrbeti hišo Guerinovo z živili. Eden aretirancev je sin bivšega redarstvenega komisarja;

neki agent ga je zasledoval ter prijel v trenutku, ko je bil stopil v lekarno, kjer se je hotel dati zdraviti, ker je bil od padea poškodovan.

Pariz 18. »Agence Havas« javlja: V bližini luksenburške palače so izdane stroge naredbe. V bližnjih ulicah mrgoli naroda. Del bližnjega vrta luksenburškega je zaprt. V dvorani, na tribunah in galerijah je mnogo občinstva. Ob 2. uri pop. je predsednik otvoril sejo. Ko se je prečital dekret, je Lamarcelle zaht val besedo. Predsednik Fallières mu je isto odrekel. Lamarcelle zahteva ponovno, da sme govoriti. Levica ropota po mizah. O zahtevku so slednjic glasovali po imenih. Generalni prokurator je prečital obtožnico; tribune in galerije so izpraznili in senat se je konstituiral ob zaprtih vratih v svetovalstvo.

New-York 18. Iz Carracas-a javljajo »New-York-Herald«: Uporniki so zmagali v bližini Tucuro-a. Potrjuje se, da so vdobili Valencijo in Puerto Capello. Skupna izguba je 600 mrtvih in ranjenih. Kakor se sliši je padel tudi vojni minister Ferrer. General Andrade se pomika v Carracas.

Carracas 18. (Vest pisarne Reuter) General Andrade je prišel semkaj. General Gastro je zavel Maracay ter hoče prodreti še dalje.

„Colmo“ kulture.

Dobro bi bilo, da bi Hrvatje in Slovenci zbrali vse italijanske časnike, ki so pisali o hrvatskem gimnaziju v Pazinu, vse od prvega vladarja na lesnem trgu tje do obskurnega »Popolo istriano«. Članki in člančiči, v katerih se je prelilo toliko črnila v zadevnem vprašanju, bi dali lep zvezek, ki bi tvoril znamenit spomenik 2000-letne kulture — lucas a non lucendo — seveda! Ta kompendij jim treba pomoliti pod nos, kadar nas zopet pitajo z 2000-letno kulturo svojo!

Posebno zadnje dni sta imenovana lista v svoji onemogli besnosti nad dovršenim dejstvom skušala doseči vrhunec — colmo — brezobrazne podlosti v obrekovanju in sta zares položila na žrtvenik »neodrešene« domovine tako dragocenih dokumentov 2000-letnega prostaštva, da si smejo

šega. Padala in padala je in ljudje so kazali s prstom za njo in se je ogibali. Nihče pa ji ni pomagal ustati in jo dvignil proti luči, proti solneu...

Nihče je ni ljubil!

Sedaj pa se bliža konec vsemu temu. Še malo trenutkov in odigrano bo zadnje dejanje tragikomedije Martinega življenja. Zastor pade in nastane noč... Večna noč!

Marta je trepetala...

Morda že danes — jutri?

Umreti jej bo...

A, umreti še noče! Mora živeti še trenutek! Mora še uživati! Ustala je od okna in zbežala na ulico....

Noč! Temna noč... Marta je nekdanj ljubila te temne noči — danes pa jo je strah. S počasnimi drsajočimi se koraki se je plazila ob hišah po umazanem trotuarju, vsaki šumjo je vznemirjal, da se je plaho ozirala krog sebe, bolno telo pa ji je trepetalo in duša ji je kopnela po razkošni strasti.

Mokre ulice so bile zavite v gosto meglo, le

gospoda te »listine« uklesati v kamen ter jih v večer spomin obesiti poleg drugih dokumentov v dvorani »zgodovinskih protestov«, ki še diši po obisku visokega gosta, slavnega »generala«.

Drugod po svetu čutijo ljudje nekake simpatije do nežne, ukaželjne mladine, ki je zapustila srečne kraje, kjer jej je tekla zibelka in minevala v nedolžnem veselju brezbrizna otroška doba, ter se je podala v tuji mrzli svet, da se, polna svetega navdušenja za višo izobrazbo, usposobi za boj proti temi in bedi, ki tlači človeštvo. Povsodi med omikanci je »študent« prijeten pojem, dijak prijazen prikazen, kateri le največi hipohondri odrekajo zanimanje in ljubezen.

In kolikor veči revež je mladi »študent«, toliko rajši ga imajo drugod; saj je v očeh razsodnih ljudi toliko večji junak, ki se je podal iz navdušenja do vede v nejednako borbo s pomanjkanjem in gladom.

Tako sodijo drugod po svetu. Zastopniki 2000-letne kulture so pa seveda »napredovali« tudi v tem pogledu. Nedolžni hrvatski in slovenski dečki, ki so prišli v Pazin iskat si cer ne 2000-letne talmikulture, pač pa pristne človečanske omike, so jim čreda, pobrana po raznih pašnikih, kateri fino olkana gospoda mora odreči gostoljubni sprejem — tudi proti dobremu plačilu — v parketiranih laških hišah pazinskih. Nekateri od teh nedolžnih dečkov, katere pozdravljajo kultivirani laški listi kakor kakšne smrtno sovraže izza dobe turških vojen, da niti niso videli nikdar šole od znotraj! Duhovniki so jih nalašč za to naučili najpotrebnejših reči, da zamorejo sedaj vznemirjati rahločutne živce pazinskih posili — Lahov.

Mi vemo, da ni temu tako. Ali denimo, da je in vprašajmo o tej priliki prav uljudno: kdo je kriv, da niso imeli dotični dečki rednega šolskega pouka? Ali oni sami in njih slovenski roditelji, ki kakor brezpravne pariže nimajo govoriti besede na visokem mestu, kjer se dele učna sredstva, ali pa tista lakomna gospoda, ki s tujim denarjem sebi v korist gradi v obče nepotrebne zavode, kakor je laški pazinski gimnazij?! In komu gre večje spoštovanje: ali tistim nesebičnim duhovnikom, ki so se ob tako težavnih razmerah lotili poleg dolžnosti svojega težavnega poklica še po-

tu in tam je trepetala iz nje motna svetloba cestne svetilke...

Marta pa se je plazila dalje... vedno dalje...

V dalji je bilo čuti korakov.

— Pridi! Hočem ljubiti še jedenkrat, samo še jedenkrat — zadujič! —

Stisnila se je v kot.

Mimo nje sta prišla dva dijaka, vračajoča se od obligatnega kroka. Zapazila sta jo in spoznala. Jeden izmed njiju je pošepetal nekaj drugemu na uho. Marta je čula.

Zginila sta za oglom.

— Da, to sem! Vem, kaj sem, a nekdanj...

Onemogla se je zgrudila na cestni tlak ter je udarila z glavo ob kamenje, da je obležala brez zavestna...

Nekaj ur pozneje pa je bilo odigrano zadnje dejanje tragikomedije Martinega življenja — v temnem kotu na cestnem tlaku.

(Zvršetek.)

PODLISTEK

Marta.

IVAN P-K.

Sedaj pa se je postarala. Lica so se ji nagnubancila, lasje so ji jeli siveti in prej lepo, zapeljivo je postalo trilo, bolno... brez življenja...

Moči ji pešajo in še malo, še malo in potem pride črna noč... večna noč...

Marta je strepetala o tej misli...

Večna noč?

Ne bo uživala več! Umre in nihče ne bo plakal za njo — nihče!

Da bi se vrnila nazaj? Ah, prepozno je, prepozno. Saj se ne more... Studij se ji ta kri...

Moči ji ginejo in življenje ji uhaja iz bolnega telesa...

Kakšno je bilo to življenje?

Burno, žalostno, brez solncea, brez luči... Tavalala je v temi skozi široko areno življenja na-

učevanja nežne mladine, ali pa tisti oholi nerešeni gospódi, ki jim vedo za to peti le pesni zaničevanja in obrekovanja?!

Pa vse to še ni višek kulture. »Colmo« je marveč v tem, da se nališpani in židovski gigerli — kakor to dela demoralizovana pokveka z lesnega trga — rogajo obleki naših dečkov... Če so tudi revno oblečeni, snažni pa so gotovo, bolj čedni in čisti so vsekako, nego mnogo tistih, ki morajo z različnimi parfemi preganjati smrad, ki izhaja iz njih gnilih trupel... In ni li »colmo« predznosti, če se isti Lah, ki so se svojim vandaličnim gospodarstvom v nekdanjih dobah oropali naše dežele in katerih potomeci tudi v sedanji dobi se svojo »upravo« tirajo deželo v moralno in materijalno propast, in ki niso storili nič v povzdigo materijalnega blaga dežele, tisti lahoni, ki še dandanes z svojim oduševanjem izsezavajo kakor pijavke naš narod, da se isti nasprotniki naši rogajo našemu uboštvu?! (Gospóda morda mislijo, da še le obleka tvori moža. Jaz pa sem prepričan, da prodana čifutska duša ostane umazana, pa naj si nje nositelj desetkrat na dan premeni glave-rokovic. »Piccolo« ostane »Piccolo«, tudi ako je postal prvi glavnik na Primorskem, tudi če ga je posetil »slavni general«. — Op. stavec.) Takšnih sramotilnih besed je sposoben le popolen dekadent, prodana duša, degeneriran zastopnik razpadajočega naroda! Da, le propalnice zamorejo tako govoriti! In da so res propalnice, stranka, ki je napovedala že davno konkurz, kateri pa so razne vlade, bolj ali manj modre, dovolile odloga, to nam dokazuje dejstvo, da so, kolikor jih je še veljakov med njimi, le slovenski janičarji. Odslej, gospóda, pa se ne boste bogatili več z našimi janičarji; sami si bomo vzgajali svojo deco v svojo korist, v blagor našega naroda! In ker se zavedate tega, vas to boli v dušo. Zato vaše rjovenje proti hrvatskemu gimnaziju v Pazinu!

Odstavki, ki jih pišejo laški listi na adresu dunajske vlade, nas ne brigajo, na to naj jim odgovori vlada sama! Čudno bi pa bilo, ako bi vlada po »Piccolovem« nasvetu umevala pomirjenje narodov, s katerim se baš ukvarja v potu svojega obraza, tako, da bi lahonskim kričačem na ljubo odpravila ono drobtinico, ki jo je po dolgih dolgih letih privolila pravici Slovanom v podobi pazinskega gimnazija.

Vlada more in bi morala vedeti, da bi se poštene Italijani nikakor ne vznemirjali zaradi tega zavoda, ko bi ne bilo plačanih, prodanih hujskačev iz ljube zaveznice-sosede in iz dežele bojevitih Kumanov... (Izdajatelj »Piccola« je namreč Žid z Ogerskega.)

Radi nepristranosti pa konstatiramo z veseljem dejstvo, da je »Piccolo« o tej priliki v povodnji laži in zavijanji — nehoté sicer — vendar poyedaleno resnice, to namreč, da je Pazin prav tako italijanska zemlja, kakor je Celje nemška. Da, prav tako, nič več, nič manj! To priznanje nas srčno veseli. Evviva »Piccolo«!

DOPISI.

Iz Kozine, dne 3. sept. 1899. (Izv. dopis.) [Odgovor na dopis iz Herpelja v »Edinosti« št. 197 od dne 27. avgusta t. l.]

1. Gospod dopisnik (ne dopisun!) je pozabil povedati, kdo da je dal inicijativo za osnovanje pevškega in bralnega društva, kdo je brezplačno prepustil sobo in kdo se je zavezal kupiti glasovir. — Menda Kozinec (?), kaj gospod dopisnik?! Torej sedež ter ob enem vse je vendar-le tukaj na Kozini. —

Potemtakem, le razmotrivajte logično, Vi gospod dopisnik, je-li bila opravičena ona »skromna želja« Herpeljeev, ko so ostentativno zahtevali, naj bo ime Herpelje prvo?! — Ne! nikakor ne! Naj svet sodi! —

Ad 2. Kdo pa je zasejal prepír, ki vihra med Kozincei in Herpelji? Kdo je vpil in bučal po krčmah, ter na vse pretege in grde načine javno agitiral proti kozinskemu pevsk. in bralnemu društvu? Le roko na sree, gospod dopisnik! —

Ad 3. Gospod dopisnik! Kozinski dopisuni so pred lastnim pragom, namreč pred krčmo v Kozini par korakov od gostilne, kjer je prepeval »kozinski pevski zbor«, čuli, kako je iz grl her-

peljskih »oratarjev« zadonela ona zloglasna »nella patria dei Rossetti«. — Torej — resnicoljub?! —

Ad 4. Se-li spominjate, gosp. dopisnik, kako ste Vi nekega večera meseca januarja v hotelu »Adrija« vpili, da Kozinec ni in da ste sedaj v Dragi?! Sedaj pa nekako oporekate temu; dobro! Tako smo morali čuti tudi od družih Herpeljeev. Ha, ha! Kozina ni ravno slavno kulturna, ali vendar vidimo v njej narodno društvo in se je vendar že pred leti priredilo v njej par lepih in poštenih veselje. Kaj pa v Herpeljah? Nič kaj takega. Zakaj pa nas ne prijavite, gosp. dopisnik, direktno politični oblasti radi namišljenih neredov? Menda le zato ne, ker so Kozincei mirni in pošteni in ker neredov ni! Kaj? Kdo pa je pred nekaj leti priredil par škandalov? Kozincei ne! To je bil vaš »zgubljeni sin«.

Ad 5. Ha, ha! Še smešnejša je ta, da so Kozincei dali povoda vašemu »zgubljenemu sinu« k razkošnemu življenju. Kdo vam pa to verjame, gospod dopisnik? Nihče ne! Posebno pa oni ne, kdor pozna nas in vas. S tem ga menda vendar niso tako pohujšali, ker so ga o priliki nekega predpustnega plesa enkrat izvolili rediteljem! — Drugo je pa laž!

In laž je tudi, da je Vaš »izgubljeni sin« Kozinceem hrbet obrnil. Ne! Oni so ga njemu, ker so se naveličali škandalčkov in prepírov. — Torej surove blažiti?! Zakaj pa Vi, gospod dopisnik, tega moža ne ublažite, ko Vam je tako blizo. Ha, čudna zahteva, mi naj Vam ga ublažimo! —

Še nekaj, gospod »resnicoljub«! One hišne številke v Kozini, katere spadajo pod katastralno občino Herpelje, so vendar-le in bodo vedno v Kozini. Le pogledjte v specijalno karto. —

Ad 6. Kar se tiče »surovežev«, ne govorimo vsem, ampak le onim Herpeljeem, ki pomagajo na rogoviljenju. Herpeljei naj bi par možem obrnili hrbet, pa bi bilo dobro. Ste razumeli, gospod dopisnik, kako poje ta tretji zvom! ?

Politični pregled.

TRST 19. septembra 1899.

K položaju. Današnje dunajske vesti govoré, da je politični položaj v Avstriji jako kritičen in da je odstop ministerskega Thunovega pričakovati že bližnje dni. Nekateri gospodje ministri da že vežejo svojo culico in se pripravljajo na pot med nas navadne neministerske ljudi.

Torej ministerska kriza bi bila že tu. Na tem pripravljanju na bodoče stvari pa je prav pomembno dvojno: da nikdo ne govori ni o tem, kdo bo bodoči mož, ni o tem, da-li bo predstoječa sprememba le sprememba oseb, ali pa sprememba zistema?! Zato se najbrže ne motimo, ako si mislimo, da vsa ta usodna sporočila vendar-le nekoliko prehitro beže pred dogodki in da je marsikatero trditve zapisati le na račun nervoznega vznemirjenja, ki narašča na vseh straneh v isti meri, kakor se bliža prihodnja sobota, ki bo tisti usodni dan, ko se imasnitni po dru. Fuchsus sklicana konferenca.

Na tem jednem pa ne dvomi nikdo, da je položenje stopilo v akutno krizo in da to stanje ne more več dolgo trajati. Atmosfera je tako nasičena z elektriciteto, da mora dobiti duška na jedno ali drugo stran. Po našem menenju nam treba računati s tremi možnostmi: ali se grof Thun oziroma njega naslednik enkrat vendar izjavi solidarnim s parlamentarno večitvo in ustanovi, vsprejemši program večine, tako razmerje, ki more jedino odgovarjati resničnim parlamentarnim načelom; ali pa se res dogodi, o čemer se mnogo razpravlja te dni, da namreč nemška katoliška ljudska izvrši svoj marš od desne na levo, kjer se utabori poleg židovskega liberalizma in Wolfovega pangermanizma ter tako potisne Čeha in Jugoslovane v opozicijo; ali pa posežejo — to bi bila tretja možnost — po znanem palijativnem sredstvu — po takozvanem prehodnem ministerstvu, ki bi govorilo, da je nad strankami!

Katera teh treh možnosti da nastopi?! Kdo bi mogel ugibati o tem, ko je vse politično življenje stopilo iz tira in se dogodki razvijajo, kakor da ni nikakih zakonov logike tudi za politično življenje, da: kakor da bi tudi zdrava, računajoča človeška pamet ne imela besede o določanju smeri političnim dogodkom.

V tem stanju splošne zmešnjave in kaotične negotovosti je za nas Slovane tem važnejša resolu-

cija, ki so jo mladočeški deželni in državni poslanci vsprejeli minole sobote. V tej resoluciji povdarjajo pač svoje avtonomistiško stališče in svoj državnopravni program, ali izjavljajo tudi, da hočejo postopati v sporazumljenju z drugimi strankami desnice ter da zahtevajo, naj se zasnije parlamentarna vlada, ki izvede popolno pravico vsem narodom! Druzega ne zahtevamo mi. In ako bi smeli misliti, da so besede, ki jih je napisala te dni »Politika« v polemiki proti »Slov. Narodu« oziroma »Slovenem«, veljaven izraz splošnega javnega menenja češkega, besede: »Še le potem, ko misel narodne enakopravnosti pride do zmage, bo mogoče sporazumljenje med Nemei in Čehi. Da pridemo do takega razmerja, to je ukupna korist vseh avstrijskih Slovanov, in ta cilj je možno doseči v zložnem, ukupnem delu, v mejsebojnem zaupanju in ob mejsebojnem podpiranju« — ako so te besede, pravimo, izraz splošnega češkega menenja, potem smemo mirnim sree gledati v bodočnost, ker zložni smo nepremagljivi, naj nastopi že katerakoli označenih treh možnosti.

Načelo enakopravnosti, to je torej prvo, ki mora zmagati! In potem se uverimo, da se slovenska plemena lahko boré za svoje državnopravne programe brez škode za druga sorodna plemena. Mi smo izjavili že o raznih prilikah, da nam državnopravna programa Čehov in Hrvatov nista prav čisto nič na poti, narobe: menimo, da bi bila n. pr. naša zjedinjena Slovenija največi korak do uresničenja državnega prava hrvatskega.

Kardinalna točka nam bodi torej za sedaj: narodna enakopravnost; zagotovljena ta, bo odprta pot za druga stremljenja.

Ako bi se smeli smatrati zagotovljene, da se Čehi in Jugoslovani pod to zastavo bližamo prihodnjim dogodkom in da ostanemo zbrani pod to zastavo, in pridi, kar hoče: potem se nam ne treba tresti pred tem, kar nam prinese prihodnja sobota.

V petek se snidejo v Ljubljani slovenski poslanci na pogovore o političnem položenu. V takih časih se menda vsi pokažejo može, stoječe na višini situacije, od koder bodo motrili dogodke jedino z ozirom na korist in bodočnost naroda, nikari pa ne z ozirom na domači — prepír.

Pogodba z Ogersko. »Neue Freie Presse« javlja, da je izvedela iz političkih krogov, da se naredbe, tičeče se pogodbe z Ogersko, izdajo na podlagi § 14., in sicer že v tem, ali najdalje začetkom prihodnjega tedna. Ob enem se na Ogerskem razglasijo dotični sankcionirani zakoni.

Na Francoskem se podi jedna senzacija za drugo. Notri med razburjenje, ki je Dreyfusov sindikat vzdržuje se svojim ogromnim aparatom in svojimi — milijoni radi obsodbe Dreyfusa, je prišla nova senzacija: včeraj se je pred senatom francoskem, ki se je v ta namen konstituiral kakor najviše sodišče, začela pravda proti vodji francoskih antisemitov, Déroulède-u, in njegovim tovarišem, ki so obtoženi, da so rovali proti francoski republiki. Iz brzovjavk iz Pariza morejo posneti čitatelji, da je vlada ukrenila razsežne odredbe v varstvo javnega reda okolo palače luksenburške, kjer se vrše razprave.

Vojna mej Anglijo in Transvalom? Česar se je bilo bati že od prvega začetka, je menda postalo neizogibna stvar. Mala južnonfrizanska republika hoče braniti svojo neodvisnost; v svojem odgovoru na depešo angleškega ministra za kolonije, Chamberlana, je zbornica transvalska odklonila angleške zahteve, posezajoče v notranje življenje Transvala. Kocka je padla torej! Kajti angleške novine izjavljajo že, da zdaj so se zaprla vrata nadaljnjim pogajanjem in da za angleško vlado ni več druge poti, nego ona, ki kaže — naprej. In tako doživimo, da evropski kulturonošci dado divjaškim Afričanom »lep« izgled s tem, da se bodo — klali mej seboj!

Domače vesti.

Imenovanje. C. k. direkcija državne železnice v Trstu je imenovala gosp. Ljudevita Demetra Jereba, stenografa, vežbenikom na e. kr. železniškem prometnem uradu pri Sv. Andreju.

Srečni Camber! Srečni »Lavoro«! Urednik »Lavora«, g. R. Camber, je prejel pozdrav od

»generala« Menottija Garibaldija, kar potrjuje z sreem, potapljačim se v morju radosti. Vizitnica je; nad litografranim imenom »Menotti Garibaldi« je pisan dan: V Rimu, 16. septembra 1899; pod imenom pa tudi, lastnoročno, besede:

Rihardu Camberju s pozdravom od njegovega najudanejšega M. Garibaldija.

G. Camber je vsled tega dogodka iz sebe samega veselja.

Ako se o kakšnem evropskem ali ekso-tičnem potentatu poročajo najmanjše podrobnosti iz javnega ali zasebnega življenja, se temu ne čudimo. Da pa je tudi g. Camber šel med odličnjake, ki čutijo potrebo, da javijo širnemu občinstvu, ako so se slučajno malo prehladili, si pokvarili želodec in ako zopet prebavljajo redno, to je vendar ne- navadna prikazen.

Večega pomena namreč v naših očeh nima vizitnica, ki jo je gosp. Camber dobil od »slav- nega« generala Garibaldija, nego če se navadnemu zemljanu — kihne. Kakor pravimo v takih slu- čajih »na zdravje«, tako kličemo tudi to pot g. Camberju prav navdušeno: na zdravje!

Še večja sreča te čaka — »Lavoro«! Po pozdravu od strani »generala« vdobiš pozdravov od vse rodbine slavnega mučenika Dreyfusa. To- liko hvaležnosti si pošteno zaslužil. Kako so tekali tvoji agenti po kavarnah in pivarnah, po javnih trgih in zasebnih stanovanjih, da so nalovili toliko in toliko podpisov za addresso Luciji Dreyfus! Med podpisi smo res in na lastne oči videli tudi veliko število — križev. Žalostno znamenje 2000-letne kulture, da šteje toliko analfabetov v svoji sredi! Nekateri agenti so si napravili delo prav lahko: zgoraj je bilo zapisano ime in priimek, re- cimo Pepi Strigon; potem pa je sledila cela vrsta Strigonov, zaznamovanih samo z dtto: Attilio dtto, Riccardo dtto itd., vse seveda z isto pisavo.

Videli smo tudi jako čudno glasečih se imen, kakor cav. Testa di Melon itd. Ali bo gledala uboga Lucija!

Popularnost loviti pa res umejo ti »socija- listi« okolo »Lavora« — socijalisti, katere ustav- ljajo na vratih socijalističnih shodov, kakor se je nežno izrazil »Lavoro« o brei, ki jo je njegov po- ročevalec dobil zadnjo soboto na shodu v dvorani »Tersicore«.

Doslednost, kje si? Veliki čudeži se gode zadnje dni v uredništvu »Lavora«. Dr. Karol Dompieri, isti Dompieri, katerega je pred par dnevi g. Camber še obsipal z evetom svojih, le njemu pri- stopnih pridevkov iz slovarja psokv in grdenj, isti Dompieri je zopet poštenjak — galantuomo, ki za- slučuje in se sme veseliti vsega spoštovanja g. R. Camberja. Vzrok je ta le: Mož je baje prodal svoj »Eden« v ulici S. Filippo. Zanimalo bi nas vedeti, a koliko, in — kdo je dobil od te ku- pčije provizijo!

Cesarjev dar. Cesar je poškodovaneem vsled povodnji na Štajarskem daroval iz zasebne blagaj- nice 8000 gld.

Otvorjenje hrvatskega gimnazija v Pa- zinu. Iz Pazina nam pišejo 18.: Danes se je otvoril naš gimnazij z slovesno sv. mašo, ki jo je daroval prečastiti prošt Orbanić v samostanski cerkvi. Na tej slavnosti sta bila navzoča tudi drž. poslanec Vekoslav Spinčić in deželni poslanec Slavoj Jenko, potem župan z občinskim zastopom in mnogo občinstva.

Vseh upisanih dijakov je 127. Vsprejemni izpiti še niso dovršeni, ker je g. prof. Jošt še na orožnih vajah.

Na italijanskem gimnaziju v Pazinu se je upisalo 77 v prvi in 12 v drugi razred, a blizu $\frac{2}{3}$ vseh teh so — Slovani!! K temu dejstvu ne treba komentarja, kajti zadosti jasno govori, da ta gimnazij ni nikaka kulturna potreba za italijansko mladino, ampak je le politično sredstvo, naperjeno proti Slovanom. In za zavod, z sovražnimi nameni proti svoji narodnosti mora prispevati večina slovan- skega prebivalstva v deželi! Je-li si je možno misliti gnusneje krivice?!

Iz Pazina nam pišejo: Chi pecora si fa il lupo lo mangia. Tega pregovora smo se spomnili, ko smo čitali grda izzivanja v »Popolo Istriano« od 16. m. Mi dosedaj nismo napisali ri jedne be- sede, ki bi bila žaljiva za novi italijanski gimna- zii, ali sedaj ne moremo molčati, da-si številke same govore dovolj jasno in odgovarjajo same na vse laži nasprotnikov.

Laž je, da se je v naš gimnazij oglasilo le 60 učencev, kajti imamo jih že nad 120. In od teh le dva nista Istrana.

Da imajo nekateri — a le malo jih je — že po 13 in 14-let, je res, a kdo je kriv na tem, da niso mogli popred v šolo?

Resnica je tudi, da so Lahi letali po selih in da so štipendije izplačevali popred, nego so bili učenci vpisani in da je na laškem gimnaziju vpisanih tudi takih, ki ne znajo niti dobro čitati; resnica je tudi to, da so nekateri po nesreči vprašali kakega italijanskega agitatorja, kje da je hrvatski gimna- zij, a slepar jih je — seveda — odvel na italijan- ski gimnazij; resnica je, da so laški agitatorji prežali na našo dečo kakor jastreb na golobe. Naši so res vsi Slovani iz Istre in med njimi ni ni- jednega Italijana! Kako bo pa na italijanskem gimnaziju?!

Povdariti moramo tudi, da nad polovico naših je dobilo primerna snažna stanovanja v mestu samem.

Kaj pomenja neslano očitjanje, da so naši otroci doslej pasli čedo in delali na polju?! Nič! Nam je glavno, da si iz teh mladičev vzgojimo prave može! In tega se nadejamo. Mi jih ne bomo učili sovražstva do nasprotnika, kakor delajo tako na- sprotniki, ki ulivajo strupa fanatizma v nežna srea, ampak učili jih bomo, kako morajo biti značajni, poštenei, trezni. Ne z sovražtvom, ne z nasiljem, ampak se svojim duhom, se svojim poštenjem in svojo treznostjo vas hočemo premagati, o besneča laška gospoda! Če tudi ste s kruto brutalnostjo leta in leta odrekli našemu rodu vsako sredstvo na- predka, vendar je isti ostal zdrav v svojem jedru in navdušen za izobrazbo, kakor kaj lepo kaže upisovanje v naš gimnazij.

V drugem članku »Cacia gravia« hujska »Popolo Istriano« tudi vlado, da bi nam metala polena pod noge. Mi ne vemo sicer, da-li vlada misli slediti vašemu pozivu, ali če bo hotela, mi se tudi tega ne bomo plašili, optri na svoje pravo, na zakone avstrijske in na — svoje brate.

Slavnost desetletnice in blagoslovljenja zastave društva »Zarja« v Rojannu. To je bil zopet blagoslovljen dan! To je bil zopet jeden tistih dni, ki kakor svitli, ogrevajoči žarki padajo na temno sliko življenja Slovencev na tržaškem ozemlju! To je bil zopet dogodek, ki deluje na bolno sree kakor hladilni balzam na žgočo rano!

»Zarja« je razvila svoj prapor, ki naj bo ponosno plapolal na izpostavljeni citadeli slovenstva, ki naj bo navduševal bojevnike in jih vzpodbujal, naj trpe, naj vztrajajo, dokler ne pride očetba, dokler se ne umakne sovražnik iz-pred utrdbe pred — močjo naše narodne ideje!

»Zarja« je slavila svojo desetletnico in je obrnila s tem naše poglede v minolost 10 let, pol- nih bojev, polnih trpljenja, polnih težkega dela; zajedno pa je razvila svoj prapor in je s tem obr- nila naš pogled v bodočnost, a razvila na način, ki priča, da neklonjenim duhom prestopamo iz minolosti v bodočnost in da nam mučni boji se- danjosti niso mogli ubiti vere v bodočnost. Zato smo po pravici rekli, da ta dvojna slavnost je bila žarek v temno sliko našega življenja, žarek, ki povzdiga srea in duše!

Že pred 8. uro zjutraj so se jeli zbirati pri obokih gostje od raznih strani. Mej najtočnejimi je bilo, kakor vsikdar, vrlo »Del. podp. društvo« se svojo ne le lepo, ampak tudi po dogodkih iz življenja tega društva posvečeno zastavo in svojim vrlim predsednikom, g. prof. Mandićem, na čelu. In zastopani so bila nadalje: proseški »Hajdrih« se svojo dragoceno zastavo (korporativno), »Trž. podporno in bralno društvo«, »Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu«, »Tržaški Sokol«, bralno in konsumno društvo v sv. Ivanu, »Slava« od sv. Marije Magdalene spodnje, »Slo- vansko pevsko društvo« in »Kolo« iz Trsta, »Da- nica« s Kontovelja, »Skala« iz sv. Križa, Rojan- sko konsumno društvo, Čitalnica iz Škednja, dočim se je »Adrija« iz Barkovelj (korporativno) neko- liko zakasnila.

Proti 8. uri je došla »Zarja« z svojo novo zastavo, seveda zavito. Žarečih lie so prikoralali pevke in peveci.

Predsednik slavnostnemu odboru, g. Makso Cotič, je v navdušenih besedah zaklical svoj »dobro došli« zastopnikom društev in vsemu zbra- nemu občinstvu, izreki svoje uverjenje, da doži-

vimo danes vzvišen dan, ki na novo utrdi in po- sveti naše pobratimstvo — pravi dan slovenskega rodoljubja. Glasni živio-klici so zadoneli govorniku v odzdrav.

V imenu vseh društev se je na tem pozdravu zahvalil predsednik »Del. podp. društva«, gospod prof. Matko Mandić. Z mogočnim glasom, da je odmevalo daleč na okolo, je povdarjal, s kolikim veseljem so prihitela društva na slavnost po- sestrime »Zarje«, na to eminentno slovensko slav- nost, ki naj dokaže, da Rojan je naš in da mora ostati naš. Ta, s pravim rodoljubnim zanosom izgovorjeni govor je kar užgal mnogoštevilno ob- činstvo, da je veselo zaorilo svoj »Živio«.

Na to je stopila nežna gospica Mária Škrabar-jeva pred kumice, gospo Ivanko Vatovčevno, da jej z nastopnim govorom pokloni krasen šopek evetlie:

»Velečastita gospa kumica!

Srea utripljejo danes radosti vsem rojakom in rojakinjam našega Rojana. Na tej radosti smo deležne še posebno me rojanska dekleta, ki nosimo v srečo svojem žar ljubezni do svojega naroda. Vse gojimo najsrčnejo željo, da bi naša narodna slavnost vspela najsijajneje. In vi, velečastita gospa, ste radovoljno sprejela čast kumice naši zastavi in hočete s tem povišati to slavje. Hvala vam za to, pristrčna hvala! V znak hvaležnosti Vam me ro- janska dekleta podarjamo ta-le šopek. Sprejmite iz srea ta mali dar naših sre!»

Govornica je govorila tako iskreno, tako toplo, da je pričala vsaka beseda, da jej res pri- haja iz — srea! Kumica se je ganjena zahvalila na tem počestvenju, godba je zasvirala naš »Naprej« in v dolgih vrstah smo se pomikali proti župni cerkvi rojanski. Cerkev je velika, kakor je le malo takih po deželi, toda hipoma se je napolnila do zadnjega kotička. Za kumice in predsednika slavnostnemu odboru je bilo v presbiteriju prire- jeno častno mesto. Sv. mašo je daroval veleč. g. župnik Jurizza, pele pa so eeciljanke zares divno. (Zvršetek pride.)

Pevsko društvo »Slavec« v Riemanjih je svojo za 24. t. m. napovedano veselico odložilo na dan 8. oktobra. In to z ozirom na bratska društva v okolici in Trstu, ki so za 24. t. m. že naznanila svoje zabave.

Skoraj neverjetno!! Pišejo nam od odlične strani: V večeršnjem izdanju ste priobčili kratek opis lepe slavnosti, ki se je vršila v Pierisu povodom odkritja spomenika pokojni ce- sarici Elizabeti. Slavnost je bila prirejena v veli- kem stilu in udeležila so se je ne le furlanska, temveč tudi goriška in tržaška društva. Vsa slo- vesnost je imela strogo patrijotičen, avstrijski značaj.

Jedno pa nas je zboldlo, prečitavše poročila v listih, da je namreč slavno vlado, prvo javno oblast v deželi, na slavnosti odkritja spomenika vladarici in soprogi nositelja krone, zastopal — jeden e. kr. vladni koncepist, torej uradnik na najnižji stopinji koncepturnega uradništva. Bili so navzoči visoki do- stojanstveniki duhovskega, vojaškega in posvetnega stanu — prvo reprezentativno oblast v deželi pa

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko postopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Velika zaloga solidnega pohištva in tapecarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

je zastopal uradnik v činu koncipista! Spominjamo se pa, da ni bilo zmiraj tako.

Ni dolgo temu, da je bila ista oblast nekim povodom v tržaški okolici zastopana celo po eksekucijah in namestništvu pa e. kr. svétinikih! V Pierisu pa je opravljal ta posel jeden koncipist. Hm, kaj naj si mislimo? Verujemo, da v Pierisu ni bilo ni Angelija ni Mauronerja, ali to se vsaj nam ne vidi zadostno opravičenje, da so poslali tjakaj le jednega e. kr. koncipista.

Grozen naliv. Iz Gorice nam pišejo: Kdor le količkaj pozna mesto Gorico, vé, kako neznaten je potok Koren. In ta majhna vodica je provzročila v nedeljo med prebivalci, ki bivajo ob njej, velik strah. Od sobote večer do nedelje je lilo neprestano kakor iz škafa. Voda je naraščala, prestopila breg, ter drla v hiše, iz katerih so ljudje znašali blago. Gasilec in stražnik so bili koj na licu mesta ter so storili vse mogoče, da so se zaprečile nesreče. Prehod čez koroško pot je bil zabranjen, ker je bil obok in s tem cesta, pod katero teče Koren, v nevarnosti, da se udere. Žrtva te elementarne sile je ena ženska, katero je voda odnesla. Voda je odtrgala tudi kos zidu in del ceste v Kornski ulici. Gorica pač ni še doživela kaj takega.

Novo vino. Mestni magistrat je prepovedal pred 15. oktobrom točiti novo vino po javnih lokalih. Kdor bi je točil, zapade globi do 100 gl.

Z Razdrtega nam pišejo dne 18. t. m.: Danes ob 6. uri 15 min. zjutraj smo občutili tu srednje močan potres. Škode ni nikake, strahu pa je bilo nekaj, ali ostalo je vse mirno.

Smrten padee. 11-letni Just Zalar iz Sv. M. Magdalene zgornje je bil v službi pri mlekarju Antonu Kuretu. Njegova naloga je bila, da je odjemalcem raznašal mleko. Dan za dnevom je prinašal mleko tudi Celestini F., ki stanuje v IV. n. hiše št. 2. v ulici Riborgo. Ko je deček oddal mleko, je imel grdo navado, da je rad zajahal držaj ob stopnicah ter se na istem speljal nizdol. V nedeljo zjutraj pa se mu je vožnja ponesrečila. Deček je zgubil ravnotežje ter je padel iz II. nadstropja v vežo. Na tlaku si je razbil glavo. Spravili so ga v bolnišnico, kjer je umrl ob 6. uri zvečer.

Brzobjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Bellgrad 19. (Pravda radi veleizdaje in atentata.) Branitelj Simića, Dobrivojević, je dokazoval, da je bil Knežević le orodje. Protí obtoženim radikalcem se ni doprinesel noben dokaz. Misel na umor Milana da je navstala na Cetinji in je došla v Bukarešto. Nadejali so se, da s pomočjo Kneževićevega potovanja v Bukarešto. Branitelj je povdarjal nekrivdo Simićevo in je zahteval, naj se isti reši obtožbe. Pašićev branitelj, Marinković, je povdarjal, da zapisniki, pozivajoči na odrekanje davkov, dokazujejo, da se ni nič sklenilo v tem pogledu. To politiško bojevno sredstvo ni kaznjivo. Branitelj je opozarjal na protislovja v izpovedbah prič. Ni Pašić, ni radikalna stranka nista odgovorna za agitacijo v inozemstvu. Branitelj je zahteval, naj se rešijo vsi obtoženci, izvzemši Kneževića.

Pretorija 19. Reuterjeva pisarna javlja današnjega dne: Državni tajnik Reitz je izjavil nekemu izpraševalcu, da so vlada, zbornica in ljudstvo jedini glede vedenja, za katero so se odločili. Reitz oporeka govoricam o razlikah v menenju in opaža, da so došli do sklepa v soglasju z svobodno državo Oranje.

Madrid 19. Ministerski predsednik Silvela je izjavil, da so se Karlisti vsled razcepjenja odpovedali vsakemu nastopanju proti vladi.

Namizna jabolka, navadna jabolka in hruške za mošt

ima na prodaj Jakob Belec, posestnik v Zg. Otoku pošta Radovljica. Jabolka se ohranijo do aprila,

Cene po dogovoru.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gl. ter se plačujejo četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

Posređovalnica za potovanja.

Alojzija Mozetič Piazza Negoziante 1. daje pojasnila za vsakršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak. ulica Vienna številka 5 ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov Razprodava na debelo.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton Ulica Torrente št. 26. Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

Krčme.

Jurković Mate ulica Carintia št. 25 toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc Via Aquedotto št. 8 Zaloga vsakovrstnih vin in boteljk. Postrežba točna, cene zmerne.

Pirih Ivan Via Media št. 3., krčmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Potočnik Fran, ima gostilno v ulici Ireneo št. 1., toči istrijsko, dalmatinsko in belo ipavsko vino, in Steinfeldsko pivo; vsaki čas mrzle jedi. Odprto vedno do polnoči.

Obuvala.

Stantič Josip „pri Pepetu Kraševcu“ na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko šolo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročbe.

Rehar Peter ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonijalnega blaga in olje

Ant. Furlan Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonijalnega blaga. Postrežba točna. cene brez konkurence.

Abram Fran Via S. Francesco št. 22. Trgovec z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Jak. Perhauc Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pečivo. Postrežba točna.

R. Kolar na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonijalno blago delikatese, likere itd.

Marija Čokelj na Korzu št. 8. priporoča slav. slovenskemu občinstvu svojo prodajalnico, v kateri se dobiva po primerni ceni vsakovrstno blago, zlasti perilo za gospe in gospe, narejene obleke za gospe in otroke. V istej zalogi ima na razpolago vsakovrstne potrebščine za gospe. Postrežba je točna in cene nizke.

Anton Šorli priporoča svoji kavarni Commercio „n Tedesco, ki stí shajalisci Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih časnikov.

T. Zadnik Via S. Francesco št. 16, mesar, postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

I. Tavčar, krojač Via delle Beccherie št. 6, priporoča se slovenskemu občinstvu.

Fran Hitty, Via Barriera vecchia št. 13, prodajalnica vsakovrstnega materialnega blaga in drobnarij Na zahtevanje se pošilja vzorci tudi na deželo.

Novak Mihalj, trgovec, ulica Sv. Catarina št. 9., priporoča svojo zalogo kolonijalnega blaga na debelo in na drobno. Razpošilja na deželo proti povzetju.

Zanimiv oglas kolesarjem

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente št. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd. Steklenica z navodilom stane le 20 nč. ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Al due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

FILIJALKA

BANKE UNION

V TRSTU

e pečta z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 ¹ / ₂ %	proti 5 dnevni odpovedi
" 2 ⁷ / ₈ %	" 12 " "
" 3 ¹ / ₄ %	" 4 mesečni " "
" 3 ¹ / ₂ %	" 8 " "
" 3 ⁵ / ₈ %	" 1 letni " "

Napoleone:

po 2 ¹ / ₂ %	proti 20 dnevni odpovedi
" 2 ¹ / ₂ %	" 40 " "
" 2 ³ / ₄ %	" 3 mesečni " "
" 3 ¹ / ₄ %	" 6 " "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2³/₄% do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gl. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaručena se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur.

Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Assicurazioni generali

V TRSTU.

(Društvo ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse veje zavarovanja, posebno pa: na zavarovanje proti požaru, zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva dne 31. decembra 1893.	gl. 58,071.673-84
Premije za poterjati v naslednjih letih	30,541.700-64
Glavnica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1894.	169,929.625-03
Plačana povračila:	
a) v letu 1894.	9,737.614-48
b) od začetka društva do 31. decembra 1894.	292,401.706-51

Letni računi, izhaz dosedaj plačanih odškodovanj, tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natančnejša pojasnila se dobe v Trstu v uradu društva: Via della Stazione št. 888/1 v lastnej hiši.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST - Via Malcanton št. 1 - TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresne, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni batli konkurence.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje se prodaja, r. zun v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.